

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutiones Morales

In Quibus Vnivers[ae] Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

11. Quinam sint iure communi ad Generale Concilium conuocandi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

do, nec alio tali Sancto Concilio Papa Sancta Apostolica Sede affuit, pro qua huius forma sequens consuetudinem nos direxit: quae Sanctissimus non dubitans se in his adesse, quos praecipue cogno- scit omnia, qua ad Fidei Catholicae sinceritatem, & qua ad Sancti Petri Apostoli pertinent reuerentiam, agere: qua etiam per nos ad vestram Beatitudinem congruas Sanctorum Patrum Concilii direxit Episcopos, quos recipere, & reuocari praecipite. Vnde si Romanus Pontifex in Generali Concilio non ad- sit, commodius poterit, dum Concilium Generale cele- bratur, cetera negotia totius Reipublicae Christianae ex- pedire.

Quinto quaeritur, An sint aliquae causae, ex quibus sine Romani Pontificis iustitate, possit Generale concilium congregari? De hac quaest. Turrecremata lib. citato, c. 8. de qua re ego etiam egilibro superiori c. 13. q. 1.

Sexto quaeritur, Quibus de causis debeat Generale Concilium conuocari? Respondeo, cum Turrecremata lib. allegato, cap. 9. multis de causis. In primis, ad tractandum, & constituendum maturius, quae ad statum Ecclesiae gene- ralem spectant, praesertim in his, quae sunt Fidei, haec ratione coactum est primum Generale concilium Nicae- num: item secundum, nimirum Constantinopolitanum, & Ephesinum primum, & Chalcedonense, & sextum, Constantinopolitanum, & septimum, quod fuit Nicae- num secundum.

Secundo leguntur concilia Generalia conuocata, ad Haereticorum perfidiam, & pertinaciam, plenius, & so- lemnius conuincendam. Ita sunt congregata septem pri- ma concilia Generalia. Primum ad haesim Arrianam conuocandum: Secundum ad conuincendam haesim Macedonij Episcopi Constantinopolitani, Spiritus san- cti Diuinitatem negantis: Tertium, Ephesinum primum, ad repellendam haesim Nestorij Constantinopolitani iidem Episcopi, duas personas in Christo, diuinam, & hu- manam ponentis: & negantis Beatissimam Virginem di- ci debere Dei Genitricem, sed solum Christi matrem: Quartum Chalcedonense, ad confutandam haesim Dio- scolij Episcopi Alexandrini, & Eutychetis Abbatis, di- centium in Christo non esse duas naturas, diuinam, & humanam, sed facta Incarnatione Verbi, eas naturas suis- se confusione, & commixtione vniam: ac proinde quam- uis Christus ex duabus naturis subsisteret: Quintum vi- ditur Constantinopolitanum, ad reprobandam haesi- sim Theodori Mopsuesticensis Episcopi, afferentis aliud esse Verbum, aliud Christum: Sextum Constantinopolita- num iidem ad perfringendam haesim Monothelitarum, hoc est, penitentium, vnam tantum voluntatem in Christo: Septimum, quod fuit Nicaeum secundum ad eueren- dam haesim Iconomachorum, hoc est, dicentium San- ctorum Imagines non esse colendas, aut venerandas, nec in templis collocandas.

Tertio, leguntur concilia congregata ad extirpanda Schismata. Ita coactum fuit Octauum concilium Con- stantinopoli, in quo, sublato schismate, restitutus est in sedem suam Ignatius, & deiectus Photius. Celebratum est concilium Constantiense ad Schisma sedandum, cum tres de summo Pontificatu contenderent: vbi Gregorius Duodecimus Papatu sese sua sponte abdicauit, & Benedi- ctus XIII. & Ioannes vulgo dictus XXIV. priuati sunt summo Pontificatu. Sic olim coactum est concilium propter Schisma Vifini, cum Damaso Papa. Item, Concilium, propter Schisma Laurentij, cum Symmacho Papa.

Quarto, congregata sunt Concilia ad conciliandos Graecos & Orientales, cum Latinis, in rebus Fidei. Sic co- actum est concilium Lugdunense, sub Gregorio XI. & Florentinum sub Eugenio IV.

Quinto, leguntur concilia conuocata ad reprimen- dos improbos conatus Principum, etiam Imperatorum Ecclesiam perturbantium, & vexantium. Sic Gregorius Septimus coegit concilium contra Henricum huius no- minis III. qui sibi usurpabat, & auctoritatem Episco- pos eligendi; & creandi Innocentius IV Synodum Lug-

dunum conuocauit contra Federicum Imperatorem. huius nominis II. tanquam contumacem, & rebellem Ecclesiae. Sic olim Gregorius II. concilium Romae cele- brauit contra Leonem III Imperatorem Iconomachum, Catholicos sacrarum Imaginum cultores impie, & cru- deliter persequentem.

Sexto, Ecclesia concilium conuocauit ob imminentem Christianae Reipublicae necessitatem. Sic Urbanus II. Claremontense concilium coegit, ad animandos Princi- pes Christianos contra Saracenos, qui Terram Sanctam occupatam tenebant.

Septimo congregantur concilia, ad Ecclesiasticam dis- ciplinam magna ex parte laxatam reuocandam, tuen- dam, seruandam, & augendam. Huius rei gratia con- cilium Tridentinum coactum est, non solum ad haereses euellendas, sed etiam ad disciplinam Ecclesiasticam re- tinendam.

CAP. XI.

Quinam sint iure communi ad Generale Conci- lium conuocandi.

Primo quaeritur, An concilium sit solum Episcopo- rum, An etiam aliorum, qui Episcopi non sunt? Re- spondeo, Concilia, quae ad res fidei, & motum definien- das congregantur, simpliciter, & proprie, & iure commu- ni esse solum Episcoporum. Vnde Augustinus, ut referunt in cap. Omnia, distinctio. 12. Omnia, inquit, talia, quae ne- que Sanctorum Scripturarum auctoritate continentur, neque in Concilijs Episcoporum statuta inueniuntur. Et in actis con- cilij Chalcedonensis legimus, Catholicos Episcopos vi- dentes quosdam Aegyptios, qui episcopi non erant, ex A- lexandrina vrbe, vna cum Dioscolo haeretico Chalcedo- nem venisse, conantes interesse concilio, conclamasse di- centes, Concilium esse Episcoporum, non aliorum. Item Leo Papa scribens ad Ephesinum Concilium, quae est Epi- stola 15. ait: Verum quia etiam talium non est negligenda cura- tio, pie, & religiose Christianissimus Imperator habere voluit Episcopale Concilium, ut pleniori iudicio omnis possit error ab- oleri. Insuper in Epistola, quam Christianissima Augusta Pul- chria ad Consularem Bithynia Strategum, ut curaret seruandam disciplinam Nicanae Synodi, antequam placeret ei, & En- tribus, Concilium ad Chalcedonem urbem transferre: sic dicitur: Quidam autem, sicut agnouimus, cum sint solliciti conur- bare, & confundere Deo placitam disciplinam, superuenientes Nicenam Clericos, Monachos, & Laicos, tumultus facere tentat, ne- cessario has pias litteras ad tuam direximus claritatem, quate- nus, cum omni virtute eos, qui praeter nostram euocationem, aut permissionem suorum Episcoporum ibidem commorantur, Clericos, Monachos, & Laicos, quos nulla ratio ad Concilium vo- cat, omnino valens remouere, vel ab ipsis locis expellere. Praeter- ea, in c. Synodum dist. 17. Marcellus Papa Synodum Gene- ralem, vocat Synodum Episcoporum.

Accedit, quod ut habetur in Synodo Chalcedonensi Act. 1. Abbas Martinus requisitus a Constantino quodam, ut ipse quoque subscriberet actis Concilij Ephesini secundi, respondit: Non est meum subscribere, Episcoporum tantum est, & eorum qui digni sunt.

Tandem in cap. Canones distinct. 5. sic habetur: Prima Synodus, scilicet Nicana: fuit trecentorum decem, & octo Epi- scoporum: secunda scilicet Constantinopolitana, fuit centum, & quinquaginta Episcoporum: tertia, quae fuit Ephesina prima, fuit ducentorum Episcoporum: quarta, scilicet Chalcedonensis, fuit quingentorum, & triginta Sacerdotum, id est, ut bene ait Glossa, Episcoporum.

Contra hoc obijciunt Haeretici multa. Primum, quia Act. 15. in Synodo ab Apostolis celebrata, dicuntur inter- fuisse Apostoli, & seniores: at in Apostolorum locum successerunt Episcopi, & seniorum locum tenent Presby- tery: ergo ad Concilium non solum Episcopi, sed etiam

Presbyteri convenire debent. Secundo *ex c. Conuenientibus* l. 7. 8. constat quendam Petrum Archidiaconum, & alium Petrum Presbyterum, & quendam Abbatem in 7. Synodo generali interfuisse. Adriani Papae locum tenentes, Tertio *ex c. Adrianus dist. 63.* patet Synodum esse coactam sub Carolo Magno Imperatore, in qua affuisse dicuntur episcopi, & Abbates. Quarto *in c. In Synodo, eadem distinctio* ne: In Synodo Romae habita sub Leone Papa affuisse leguntur, totus Clerus, & Populus Ro. Quinto, Concilium Chalced. dicitur fuisse Concilium Sacerdotum: at appellatione Sacerdotum intelliguntur Presbyteri: ergo Concilium est etiam presbyterorum, non solum episcoporum Sexto, saepe laici sunt fidei, & religionis periti, & morum probitate conspicui: & aliquando episcopi non sunt ita docti, & boni: ergo non est cur ad definiendas res fidei & morum soli episcopi conueniant, non laici probi, & docti. Septimo, Quae in Concilio generali tractantur, ad omnes spectant. ergo etiam laici sunt ad Concilium vocandi, prout habet Regula iuris: *Quod omnes tangit, ab omnibus approbari debet.* Octauo, Generale Concilium representat totam Catholicam ecclesiam: Sed ecclesia est collectio omnium fidelium. *c. ecclesia, De consue. dist. 1.* ergo ex omni statu credentium aliqui debent Concilio interesse, videlicet ex statu episcoporum, aliqui ex statu Presbyterorum, Religiosorum, & Laicorum. Ultimo in Conciliis Generalibus dicuntur fuisse Abbates, Presbyteri, Monachi, *ut colligi potest ex c. 6. & 8. Synodo.*

Ut his omnibus respondeamus, animaduertere oportet, solum esse quaestionem; An solum episcoporum sit Concilium, tanquam simpliciter, & iure communi habentium ius, & auctoritatem definiendi res Fidei, & morum, & statuendi caetera, quae ad bonam ecclesiarum gubernationem attinent. Non igitur quaestio est, An alij ab episcopis in Concilio adesse queant, ad deliberandum, ad consilium dandum, ad tumultus coercendos, ad episcopos rucandos, & defendendos ab Haereticis, & alijs Catholicae religionis hostibus. Hinc est, ut eorum, qui in Concilio interfunt, voces, siue suffragia dupliciter distinguantur: Aut enim sunt voces consultoriae tantum, hoc est, ad consilium dandum, aut definitoriae, siue decretoriae. haec simpliciter, proprie, & iure communi sunt tantum episcoporum, illae vero sunt aliorum, etiam laicorum. Vnde ad Concilium Generale conueniunt multi in Sacra Theologia, vel iure Canonico Magistri, & Doctores, siue saeculares. siue Religiosi, tanquam Sacrarum Litterarum, vel Ecclesiasticorum canonum periti, quales interfuisse dicuntur in concilio Constantensi, Florentino, & Tridentino: horum est quaestiones Fidei tractare, Veritatis dogmata confirmare, Haereticorum argumenta refellere: calumnijs respondere.

Ex his ad primum respondeo: in illo concilio Apostolorum interfuisse seniores, id est, Presbyteros, ad deliberandum, & consilium dandum, ad disputandum: Apostoli vero conueniunt ad definiendum, quorum definitio est ex ipsorum quidem, Apostolorum auctoritate manauit, sed ex communitate seniorum deliberatione, & consilio.

Ad secundum respondeo, nullam vim argumentum habere: quia illi Legati non suo nomine, & iure concilio interfuerunt, sed ut locum Adriani Papae tenentes: hoc enim modo possunt Diaconi Presbyteri, & Abbates nomine Patriarcharum, vel episcoporum vel Archiepiscoporum suorum ad concilium venire: referunt enim personas, quarum vicem & locum tenent.

Ad tertium respondeo, ad concilium venisse Abbates, non ut definirent, sed ut consilium darent: at si in eo concilio vna cum episcopis definirunt, id placuisse, non quidem iure communi, sed Romani Pontificis privilegio, qui ut inferius dicam, id priuilegij concedere potest.

Ad quartum respondeo, argumentum esse leuissimum quia Leo Papa clericus, & Populum congregauit, non ad

res Fidei, & non omnes definiendas, sed ad instituendum Carolum Magnum Patricium, & Imperatorem Romanum. Vnde videtur hereticolemius, & cum omnium applausu, & laetitia, vocatus est Clerus vna cum Populo.

Ad quintum respondeo, Sacerdotum nomine intelligi Episcopos, ut recte Glossa annotauit.

Ad sextum, In concilio interesse Episcopos ratione muneris, & officij sui, ac proinde iure suo. Vnde vitae prohibita, vel doctrina non tribuit ius veniendi ad concilium, sed munus, & officium, quo episcopi praesunt ecclesijs.

Ad septimum respondeo, quod iudicio omnium episcoporum in generali concilio definitur, ceteri definitum omnium subditorum consensu, quia in concilio episcopi ecclesiam, & populum sibi commissum representant: Vnde quamuis causa Fidei & religionis sit omnium, clericorum scilicet, & Laicorum communis, non tamen omnium iudicio definienda est, sed eorum, qui clericis, & laicis praefecti sunt. Pari ratione in profanis, & civilibus, tamen causa sit communis etiam popularium, Procerum tamen, Senatorum vel Magistratus iudicio, & sententia decernitur.

Ad octauum respondeo, Generale concilium totam Catholicam ecclesiam representare, quia quamuis in eo clerici, & Laici non interfunt, suum tamen praesentes Proceres, & Praesides, siue Praesides ecclesiarum, quorum fidei, & curae clerici, Laicique committi sunt: ac proinde omnes isti in illis representantur.

Ad vltimum respondeo, interfuisse quidem in sexta & octaua Synodo Presbyteros Monachos, immo etiam laicos ad consultandum, testificandum, & suum assensum definitis rebus praestandum, non autem ad definiendum.

Secundo quaeritur, An episcopi in concilio Generalibus sint vere, & proprie iudices rerum, quae definiuntur. An vero Papa tantum consiliarius? De hac quaestione Canus lib. 5. de locis Theolog. ca. 5. q. 2. sic ait: *Sunt auctores non omnium possunt, qui Conciliorum auctoritatem non in iudicanda, & definienda causa Fidei, sed in quaerenda, & inuestiganda veritate solum esse velint, omnem iudicij vim ad unum Christi Vicarium renocant, qui in Fidei causa decernenda vel plures, vel pauciores in consilium adhibet, quo causa difficiet, vel facilius est.* Sic ille. Qui sint illi Auctores, ego non memini, eorum argumenta Canus proponit. Primum, quod in libris Decretalium, & Clementinis, non Patribus sed summo Pontifici sententia tribuitur, sacro tamen approbante concilio. Clemens V. in concilio Viennensi praesidens: *Nos inquit, ad iam praedictam testimonium, ac Sanctorum Patrum communem sententiam Apostolica consideratione, ad quam duxerunt hac declarare oportet faciem conuerentes, sacro approbante Concilio declaramus: Ergo Sedis Apostolicae solum est definitio & iudicium, Patrum vero non iudicium, sed consilium.* Item cum summus Pontifex Cardinales Romae in concilio vocat, ut causa aliqua Fidei iudicetur: *De fratrum,* inquit, *nostrorum consilio:* ergo consultantur Cardinales, non iudicant. Accedit, quod Deut. 17. habetur: *Si difficile, & ambiguum fuerit, & c. venies ad Sacerdotes Leuitici generis, & ad iudicem, qui fuerit illo tempore:* & deinde subdit: *Qui autem superbiuerit, nolens obsequi Sacerdoti Imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo, & decreto Iudicis, morietur homo ille:* ergo non omnium Sacerdotum, sed summi Pontificis erat decretum, & iudicium.

In hac re nulla pene difficultas est, si sermo sit de concilio, in quo Papa per seipsum non praesit, pro certo habendum, episcopos in concilio generali, in quo Papa per seipsum non praesidet, sed per suos Legatos tantum, cum res Fidei, & motu definiunt, vere, & proprie iudicare, & definire, ut patet ex subscriptionibus episcoporum, quae in concilijs exarant: forma enim subscriptionis sic habet: *Ego Flauius episcopus. N. iudicans subscripsi.* Item, si episcopi in eo concilio iudices non essent, non distingueretur a ceteris, qui voces habent consultoriae, non definitoriae. Forma,

qua ceteri subscribunt, sic habet: *Ego Faustus presbyter, Archidiaconus, vel Abbas Monasterij N. subscripsi.* non dicit, sicut Episcopus: *iudicans subscripsi.* Imperatores vero, si qui aderant in Concilijs Generalibus, subscribebant in hunc modum: *Ego N. Imperator definita, & iudicata suscipio.* Tota difficultas est, An in Concilio, in quo Papa per se ipsum praesidet, Episcopi iudicando definiant, an tantum sint consilij: Et hoc puto sensisse eos Auctores, quos dixit Canus, Episcoporum esse consilium, non definitionem, aut iudicium, sed rotam iurisdictionem esse tunc Papae, sed nihil impedit, quo minus dicamus, etiam tunc Episcopos vna cum Papa iudices esse, non Consilij tantum: & suo iudicio, & sententia comprobare iudicium, & sententiam Papae: quae est in tali Concilio prima.

Ad argumenta itaque in initio posita respondeo: Cum summus Pontifex praesidet in Concilio dicit: *Declaramus, definimus, vel iudicamus sacro approbante Concilio:* non excludit iudicium Episcoporum in Concilio praesentium: sed in illis verbis: *sacro approbante Concilio;* significat ceteros Episcopos suo quoque iudicio, & definitione idem approbasse, quod ipse vel illa verba referuntur ad aliqua, quae in Concilio tractata & definita sunt sola Romani Pontificis auctoritate ceteris Episcopis suum assensum praestantibus. Contingit interdum, ut facile constat ex Decretalibus, & Clementinis, ut aliqua in Concilio statuatur, quae solius Romani Pontificis auctoritati reservata sunt: atque tunc Roma. Pontifex constituit, & definit, Episcopi vero suo assensu comprobant.

Tertio quaeritur, An Cardinales, qui Episcopi non sunt, & Concilio Generali intersunt, ius habeant vna cum Episcopis res Fidei, & morum definiendi: Hanc quaestionem superiori libro tractavi. Ad eam nunc breuiter respondeo, cum *Turcoman in Sum. de Ecclesia lib. 3. c. 14. in responsione ad sextum. & Jacobatio de Conc. lib. 1. ar. 7. vers. Si de reperiatur in re:* eos ius, & auctoritatem habere definiendi non minus, quam Episcopi habeant. Vnde vna cum Episcopis Pontificalibus vestibus iudici, & mitris ornati in definitionibus, & decretis Synodalibus concurrunt. item quia, ut dicit *Hofst. in c. Antiqua, de Primitiv. quasi vnum corpus, cum Rom. Pont. summo Episcopo: um efficiunt: insuper quia in ecclesijs quarum titulum habent, iurisdictionem episcopalem exercent, ut colligitur ex c. ijs, qua, de maior. & obedien. Praeterea quia ecclesiastici definitio, non ordinis, sed iurisdictionis est. Accedit, quod ex c. ad Apostolica, de sen. & re iudicata in 6. & ex Clem. Pastoral. in. tit. constat, eos habuisse ius definiendi vna cum Episcopis in Concil Lugdunen. sub Innoc. IV. & in Viennensi sub Clemente V. quia dicitur: *Ex consilio fratru nostroru.**

Quarto quaeritur, An Episcopi, qui vulgo Titulares vel Annulares dicuntur, hoc est, qui clero carent, & populo; quorum sit mentio in *Con. Trid. Sess. 14. c. 1. de refor. & qui praesentur Ecclesijs, quae olim a Christianis possidebantur, & suos Episcopos habebant, nunc autem a Paganis occupatae tenentur, ius habeant in Concilijs definiendi? De hac quaestione *Jacobatio de Concil. lib. 2. ar. 2. versiculo. sed quia diximus.**

Canus lib. 5. de locis ca. 2. sic ait: *Episcopi quos Annulares nostri vocant, sine causa aliquando in Synodum sunt admissi. Sane nisi me opinio fallit, sicut nec simplices presbyteri, ita nec Annulares isti Episcopi in Synodum cogendi sunt: totum quippe ecclesiastici concilij Negotium, non Ordinis, sed iurisdictionis potestate transigitur. Sic ille, quod est, ac si dixisset: Huiusmodi Episcopi iurisdictionem actu non habent: ergo nec ius veniendi ad Concilium, aut in eo definiendi, quia haec duo iurisdictionis sunt, non Ordinis.*

Quidquid dicat Canus, in Concilijs solent interesse patriarchae Titulares, ut Constantinopolitanus, Alexandrinus, Antiochenus, Hierosolymitanus. Titulares item Episcopi nonnulli. Fortassis Canus nihil aliud dicit: voluit, nisi quod tales Episcopi iure communi ad Concilium vocari, & in eo definire non possint, quia habitu tantum, non actu habent iurisdictionem. Et quemadmo-

dum Parochialis Ecclesia, quae habitu tantum, & non actu populum, & curam habet, in Iure pro Parochiali non habetur, ut suo loco dixi: Sic Episcopi titulares duntaxat, quia titulum tantum habent, non diocesim sibi subiectam, pro Episcopis, quod ad iurisdictionem attinet, non habentur in iure. Nihilominus tamen dubitari non potest, quin vsu, vel privilegio, sine consensu, & auctoritate Romani Pontificis possint interesse Concilij, & vna cum alijs Episcopis definire. *Jacobatio in citato simpliciter affirmat eos ius habere suffragij in Concilio Generali: quia Episcopi in Generali Concilio, non tam ratione suarum Ecclesiarum, quam auctoritate Romani Pontificis, cuius iussu in Concilium conveniunt, habent ius, & auctoritatem definiendi. Idem dicendum est de Episcopis, qui sese episcopatu abdicarunt. *Jacobatio loco citato.**

Idem prorsus de Episcopis, qui prius episcopatu spoliati sunt, & in aliena diocesi commorantur. *Jacobatio loco predicto & Clement. quamvis de foro competens.*

Idem de Episcopo electo, & confirmato, quamvis nondum consecrato. *Jacobatio eodem loco.*

Quinto quaeritur, An Abbates siue seculares, siue Regulares, & Ministri, siue Praepositi Religiosorum Ordinum Generales in Concilio definiendi ius, & auctoritatem habeant? In primis illis quinque, aut sex Generalibus Concilijs Abbates, aut Monachi, ad Concilia non vocabantur: tunc enim erant Episcopis subiecti, ac propterea Conciliorum decreta ipsis Episcopis tradebant, & denuntiabant, ea. *Decernimus dist. 18. & ut susciperent, ac paterent, sua auctoritate praecipiebant. A tempore septimae, vel octavae Synodi coeperunt Abbates ad Concilium admitti: nec tamen statim cum Episcopis definiendi, & subscribendi ius acceperunt. Tandem consuetudine etiam factum est, ut Abbates episcopalem iurisdictionem habentes, & Ministri siue Praefecti Religiosorum Ordinum Generales in Concilijs Oecumenicis suffragij ius habeant, Sic Dominicus, & S. Antonius, Archidiaconus, & Alexander, & Rosellus, & Brixienis apud *Jacobatum de Concil. lib. 2. ar. 2. vers. sed contrarium. Quamvis Abbas in disputatione quadam, qua incipit Episcopus, asserat, Abbates qui quasi episcopalem iurisdictionem habent, iure ad Concilium Generale venire, & in eo definire. Cuius quidem sententia *Jacobatio non placet: quia est iurisdictionem habeant quasi episcopalem, at non sunt Episcopi, & Concilium iure communi solum est episcoporum.***

Obijcies, Quomodo igitur definiendi ius habere possunt? Respondeo, id habere auctoritate Rom. Pontificis cuius speciali mandato ad Concilium vocantur, & definiunt. Nam ut paulo ante dixi, Episcopi in Concilio Generali legitime congregato, non solum ratione sui muneris, officij, & iurisdictionis, sed etiam auctoritate Rom. Pont. cuius mandato congregantur, iurisdictionem habent in Concilio, & auctoritatem definiendi: hanc autem Papa communicat cum Abbatibus, & Ministris Religiosorum Ordinum Generalibus, quando vult, & quomodo vult.

CAP. XII.

De auctoritate, & potestate Concilij Generalis.

PRIMO quaeritur, An Generale Concilium legitime congregatum, & per Legatos summi Pontificis rite celebratum certam, & firmam habeat auctoritatem in rebus Fidei & morum definiendis, ante confirmationem Papae? De hac quaestione agit Canus, *De locis Theolog. lib. 5. c. 5. quasi. 1. Bannes secunda secunda. q. 1. art. 10. post quintumque Ecclesia proprietates dubio quarto.*

Quaestio proponitur de Concilio Generali, legitima auctoritate congregato, & per Legatos Ro. Pontificis celebrato, quia inter omnes Catholicos convenit, posse celebrare Concilium Generale in Fide, & moribus, si non sit auctoritate Romani Pontificis convocatum, aut confirmatum: id enim patet ex exemplo, nam Ariminense Concilium